
Ks. Jan Kalniuk MS
PAT, Kraków

MARYJA MORALNYM WZOREM ŚWIADKÓW CHRYSYTA W PERSPEKTYWIE NAUCZANIA JANA PAWŁA II

4

Maryja, obecna w tajemnicy Chrystusa i Kościoła poprzez apostolskie świadectwo swojego życia, przyczyniła się do tego, że wszyscy chrześcijanie zostali nazwani dziećmi Bożymi. Papież Jan Paweł II należy do tych ludzi, którym nie był obojętny los człowieka i całego świata. W swoich licznych pielgrzymkach, jakie odbywał przez cały pontyfikat niósł ludziom orędzie Chrystusa. Inspirację do takiej postawy, zaangażowania się w sprawę ludzką, czerpał ze szczególnego nabożeństwa do Matki Najświętszej. Myśl o macierzyńskiej obecności Maryi przepelnia wszystkie jego pielgrzymki i całą jego postugę w Kościele naszych czasów. We wszystkim, co czynił Jan Paweł II uwidacznia się głęboki rys maryjny.

Papież nie pomijał żadnej okazji, by uczyć wiernych o potrzebie naśladowania Maryi, by wskazywać na konieczność maryjnej pobożności we współczesnym Kościele. Jan Paweł II głosząc głęboką katechezę maryjną, wzywającą do nawrócenia i zawierzenia Bogu, wskazywał także na prze-

piękny znak świadectwa życia Maryi i jej otwarcia na posługę apostolską z nadzieją, że to uświadomi dzisiejszemu człowiekowi potrzebę jego gotowości do dawania świadectwa o Zmartwychwstałym Jezusie Chrystusie i podejmowania współpracy w realizacji planu zbawienia.

MARYJA PIERWSZYM ŚWIADKIEM CHRYSZTUSA

Bóg wkracza w dzieje ludzkości, aby zdecydować o nadprzyrodzonym przeznaczeniu człowieka, czyli przeznaczeniu wszystkiego w Chrystusie. Jest to definitywny wyraz Jego zbawczej miłości względem każdego człowieka. W realizacji planu zbawienia ma swój udział także stworzenie. Maryja jako pierwsza wyraża przyzwolenie i zgodę na to, by stać się pokornym narzędziem w ręku Najwyższego. W Niej wypełnia się proroctwo Izajasza *Oto Panna pocznie i porodzi Syna* (Iz 7,14)¹. Ona, Dziewica Maryja, daje pierwsze macierzyńskie świadectwo ludzkiej godności Syna Bożego. Ta godność wyraża się w Jego imieniu. Jako człowiek jest On Zbawicielem świata, a Maryja jest Matką Zbawiciela².

Tak więc Maryja jest w sposób szczególny związana z Chrystusem i doskonale otwarta w stronę Tego, w którym skupia się cały *majestat łaski*. Jak uczy Sobór: *Maryja zajmuje pierwsze miejsce wśród pokornych i ubogich Pana, którzy z ufnością oczekują od Niego zbawienia i dostępują go*³.

Od pierwszej chwili poczęcia, czyli zaistnienia na ziemi, Maryja należy do Chrystusa i ma udział w zbawczej łasce uświęcającej oraz w miłości, która swój początek znajduje w Synu Ojca Przedwiecznego, który poprzez Wcielenie stał się Jej rodzonym Synem, stąd przy Zwiastowaniu anioł nazywa Ją pełną łaski⁴.

1 Por. Jan Paweł II, *Matka Jezusa*, Audiencja generalna 28.01.1987 – Rzym, L'Osservatore Romano 1 (86) 1987, s. 10 i 12.

2 Por. Jan Paweł II, *Pragniemy, abyś zajaśniała na horyzoncie współczesnego adwentu*, Zapowiedź Roku Maryjnego i nowej encykliki 1. 01. 1987 – Rzym, L'Osservatore Romano 1 (86) 1987, s. 14.

3 Jan Paweł II, *Encyklika „Redemptoris Mater”*, Kraków 1987, nr 8.

4 Tamże, nr 10.

4. Maryja moralnym wzorem...

Laska ta stanowi o niezwykłej wielkości i pięknie całej Jej ludzkiej istoty, dlatego Maryja pozostaje wobec Boga, a także wobec całej ludzkości niezmiennym i nienaruszonym znakiem Bożego wybrania, przyjmując całkowicie i z sercem otwartym to wszystko, co było przewidziane w planie zbawienia⁵.

Maryja na co dzień obcuje z niewypowiedzianą tajemnicą Boga, który stał się Człowiekiem. Jest Ona pierwszą spośród tych, o których Jezus powie *Ojcie zakryłeś te rzeczy przed mądrymi, a objawiłeś je prostaczkom* (Mt 11, 25). Przecież *nikt nie zna Syna tylko Ojciec* (Mt 11, 26). Maryja nie zna Swego Jedynego Syna, tak jak zna Go Ojciec, ale jest pierwszą spośród tych, którym Ojciec zechciał objawić⁶.

Tak więc, w poczęciu Jezusa za sprawą Ducha Świętego Maryja ma udział decydujący. Oświecona wewnątrz słowami anioła wyraża przyzwolenie, by stać się Matką Boga i pierwszym Jego świadkiem⁷.

Przeniknięta Duchem Chrystusowym spieszy do Elżbiety, która *daje Maryi świadectwo: rozpoznaje i głosi, że przed nią stoi Matka Pana*. Od tamtej chwili, wypełniając wolę Boga, Maryja niesie światu Jezusa i otwiera drogę wszystkim, którzy, tak jak Ona, chcą być świadkami Chrystusa. Głosi Go Jej misja i Jej dzieło⁸.

Misję tę rozpoczyna od hymnu uwielbienia Wszechmocnego. *Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim zbawcy* (Łk 1, 46-47). W ten sposób Maryja składa dzięki Bogu, który *wejrzal na uniżenie służebnicy swojej* (Łk 1, 48) i staje się pierwszą, której udziałem jest najgłębsza prawda o Bogu i o zbawieniu człowieka, jaśniejąca w osobie Chrystusa, który jest zarazem pośrednikiem i pełnią całego objawienia⁹.

Maryja jako pierwsza daje świadectwo wiary w Chrystusa w Kanie Galilejskiej, gdy mimo odmowy Swego Syna ufa w dalszym ciągu, wypowiadając słowa *zróbcie wszystko cokolwiek wam powie* (J 2, 5).

5 Por. tamże, nr 11.

6 Por. tamże, nr 17.

7 Por. Jan Paweł II, Matka Jezusa, dz. cyt., s. 10.

8 Por. Jan Paweł II, *Przygotujcie waszą przyszłość*, Homilia podczas Mszy Świętej 1.12.1987 – Victoria, L'Osservatore Romano 4 (89) 1987, s. 29.

9 Por. Jan Paweł II, *Encyklika „Redemptoris Mater”*, Kraków 1987, nr 36.

Przez taką postawę Maryja staje się świadkiem i jawi się jako wierząca w Jezusa, ukazując Go innym: (...) *i uwierzyli w Niego Jego uczniowie* (J 2, 11)¹⁰.

Maryja jest świadkiem wypełnienia przeszłości i zapowiedzią przyszłości. W Niej streszczają się oczekiwania na Zbawiciela i w Niej są zawarte na wieki, aż do chwalebного powrotu Chrystusa¹¹. Matka Słowa Wcielonego jest obecna w decydujących momentach dotyczących zbawienia świata. To Jej uczestnictwo w misji Syna, jako świadka jest całkowicie wewnętrzne, głębokie, składające się z postaw i czynów wiary, pokory, ofiarowania siebie oraz z poświęcenia, które pozwoliło Jej zgodzić się na ofiarę Syna¹².

Jest obecna u stóp krzyża - podkreśla Jan Paweł II, gdzie znajduje się jako świadek, szczególnie przygotowany przez Ducha Świętego. Szczególnie wrażliwy świadek Tej Miłości, którą Chrystus *do końca nas umiłował* (J 13, 1), tej Miłości, która znajduje swój sakramentalny wyraz w Eucharystii¹³. Jest obecna jako świadek w Wieczerniku w chwili zstąpienia Ducha Poczyciela, w momencie narodzin Kościoła. Od tamtej chwili stale jest obecna w tajemnicy Kościoła i przoduje całemu Ludowi Bożemu w pielgrzymce wiary, nadziei i miłości jako Matka, ale też jako pierwszy świadek Chrystusa¹⁴. Jako świadek tajemnicy Bożej miłości, której kulminacją jest Męka i Zmartwychwstanie Chrystusa, Maryja staje się wzorem oraz pierwszą *uczennicą* swego Syna, pierwszą do której On mówi *pójdź za mną*, wcześniej niż wypowiedział to wezwanie do Apostołów czy kogokolwiek innego¹⁵.

10 Por. R. Laurentin, *Maryja, Matka Odkupiciela*, Częstochowa 1987, s. 61 - 62.

11 Por. G.M. Medica, *Maryja żywą Ewangelią Chrystusa*, Kraków 1981, s. 17.

12 Por. tamże, s. 9.

13 Por Jan Paweł II, *Otwórzcie Maryi drzwi waszego życia*, Przemówienie do młodzieży Rzymu i regionu Lacjum, 10. 04. 2003 – Rzym, L'Osservatore Romano 6 (254) 2003, s. 28.

14 Por. Jan Paweł II, *Matka Kościoła uczy nas apostołstwa*, Liturgia godzin na placu Forum 9.06. 2003 – Zadar, L'Osservatore Romano 10 (257) 2003, s. 20.

15 Por. Jan Paweł II, *Uwierzyła w miłość Boga*, Anioł Pański 12.04.1987 – Buenos Aires, L'Osservatore Romano 6 (91) 1987, s. 32.

4. Maryja moralnym wzorem...

Jako świadek „nowej ludzkości” Maryja jest Tą, która nie zawsze może od razu zrozumieć, lecz która przyjmuje i rozważa w swoim sercu, wraz ze wszystkimi ludźmi dobrej woli, Boże tajemnice dotyczące historii człowieka i zbawienia świata¹⁶

Jak uczy Jan Paweł II, Ona jest Tą pierwszą przed którą, otwiera się serca i sumienia, bo pomaga znajdować Chrystusa, pomaga iść za Nim na każdej drodze życia¹⁷.

Maryja, obwieszczając wierność Boga wobec wszystkich pokoleń, zapewnia zwycięstwo, jakie już odbija się w Jej życiu i z powodu którego wszystkie pokolenia zwać Ją będą błogosławioną (por. Łk 1, 46-53). Dlatego Ojciec Święty Jan Paweł II przypomina, że Matka Odkupiciela, jako pierwsza chrześcijanka i świadek Chrystusa, wzywa ludzkość do całkowitego zawierzenia Bogu, który jest jedynym źródłem zbawienia¹⁸.

Maryja, jak nikt inny, doświadczyła tego, jak blisko jest *moc i wspa- nialość Boga*, dlatego jest wzorem i towarzyszką, na drodze ziemskiego pielgrzymowania. Jak przypomina Ojciec Święty Jan Paweł II, z Maryją ludzkość zbliża się do źródła, włącza się w ofiarę Jej Syna, karmi się Jego życiem, tajemnicą wiary, bo słowa powiedziane Maryi od Boga spełniły się. To spełnienie nazywa się Jezus Chrystus¹⁹.

A zatem w Maryi wszystko jest skierowane ku Chrystusowi, wszystko zależy od Niego, wszystko jest przeniknięte Jego tajemnicą. Ze względu na Niego została Ona stworzona, aby być Jego świętą Matką, aby w Jej dziewiczym łonie Słowo przyjęło ludzką naturę, aby być Jego wierną uczennicą, która w skarbcu czystego serca zachowuje słowo życia²⁰. Słowo przyjęte i przeżywane w całkowitym posłuszeństwie Ojcu, czyni z Dzie-

16 Por. Jan Paweł II, *Encyklika „Redemptoris Mater”*, Kraków 1987, nr 11.

17 Por. Jan Paweł II, *Z Maryją pod Krzyżem Chrystusa*, Modlitwa niedzielna z Papieżem 23.03. 1986 – Rzym, *L’Osservatore Romano* 3 (77) 1986, s. 15.

18 Por. Jan Paweł II, *Co znaczy poświęcić świat Niepokalanemu Sercu Maryi*, Homilia podczas Mszy Świętej 13.05.1982 – Fatima, *L’Osservatore Romano* 5 (29) 1982, s. 9.

19 Por. Jan Paweł II, *Dziedzictwo pokoleń, wiara, która jest udziałem w wierze Maryi*, Msza Święta w sanktuarium Notre Dame du Cap 10.09.1984 – Trois Rivières, *L’Osservatore Romano* 9 (57) 1984, s. 13.

20 Por. Jan Paweł II, *Maryja i Kościół*, Audiencja Generalna 8.01.1984 – Rzym, *L’Osservatore Romano* 1-2 (49-50) 1984, s. 22.

wicy oddaną współpracownicę Chrystusa Zbawiciela. Jej ofiara, złączona z ofiarą Chrystusa, niesie światło i zbawienie narodom.

KOŚCIÓŁ JAKO WSPÓLNOTA ŚWIADKÓW CHRYSYTA

Od początku głoszenia Ewangelii, Maryja zajmuje należne Jej miejsce jako Matka naśladowców Jezusa, tworzących wspólnotę Kościoła. Ona jako Matka wiernie staje przy uczniach Swego Syna w chwili zesłania Ducha Świętego. Rodzący się Kościół, zebrany w Wieczerniku, stał się centrum, z którego Apostołowie rozchodzą się na cały świat, by głosić Dobrą Nowinę o zbawieniu²¹. W Wieczerniku zacieśnia się synowska więź łącząca Apostołów z Maryją, w której widzą szczególnego świadka tajemnicy Chrystusa. Ona jest początkiem pamięci tych spraw, którymi żyje rodzina ludzka, Ona jest pamięcią Kościoła, który uczy się od Bogarodzicy pamięci wielkich Bożych spraw w dziejach człowieka²².

Kościół, wpatrzony w Maryję, dobrze wie, że jest pielgrzymującą wspólnotą wiary, powołaną do służenia rodzinie ludzkiej w duchu ewangelicznej otwartości i prawdziwej miłości. Jan Paweł II przypomina za Soborem Watykańskim II, że Bóg powołał zgromadzenie wiernych i ustanowił je Kościołem, aby ten Kościół był dla wszystkich, a także dla każdego z osobna widzialnym sakramentem owej zbawczej jedności²³.

Ludzie wchodzą we wspólnotę Kościoła, aby stać się chrześcijanami. Dokonuje się to w sakramencie chrztu św., gdzie człowiek, napełniony łaską uświęcającą, staje się dzieckiem Bożym a przez to żywą latoroślą wszczepioną w Chrystusa. Otrzymując dar nowego życia każdy młody

21 Por. Jan Paweł II, *Maryja najznakomitszy członek Kościoła*, Audiencja generalna 30.07.1997 – Rzym, L'Osservatore Romano 10 (196) 1988, s. 42-43.

22 Por. Jan Paweł II, *Maryja a dar Ducha Świętego*, Audiencja generalna 28.05. 1997 – Rzym, L'Osservatore Romano 8-9 (195) 1997, s. 46 -47.

23 Por. Jan Paweł II, *Matka Kościoła*, Audiencja generalna 17.09.1977 – Rzym, L'Osservatore Romano 11 (197) 1997, s. 26.

4. Maryja moralnym wzorem...

chrześcijanin powinien pogłębiać komunie z Chrystusem poprzez słuchanie Jego słowa i urzeczywistnianie go w swoim życiu. Poprzez uczestnictwo w Eucharystii i sakramencie pojednania, a także poprzez osobistą rozmowę z Jezusem na modlitwie.

Wielką rolę w społeczności Kościoła odgrywa Maryja. *Ukazuje się Ona jako antycypacja Kościoła, jako jego szczyt, który urzeczywistnia to, co w Maryi było już potencjalnie zaplanowane*²⁴.

Wpatrzeni w Maryję wyznawcy Chrystusa starają się wyszukiwać, afirmować i popierać autentyczne wartości kultury, które mają służyć społeczeństwu i uszlachetniać osobę ludzką. Człowiek, który nazywa siebie uczniem Chrystusa nie może milczeć wobec straszliwych zbrodni, jakie są popełniane względem ludzi i które sprzeciwiają się wpisanemu w ludzkie serca Prawu Bożemu²⁵.

Uczeń Chrystusa musi pamiętać, że Ewangelia zawsze będzie wzywać do działania na rzecz sprawiedliwości i godności każdej osoby ludzkiej, bo to są wymogi miłości chrześcijańskiej, która realizuje się we wspólnocie Kościoła. Nauka Chrystusa broni i umacnia wszystko co jest dobre i szlachetne²⁶.

Mimo niebezpieczeństw jakie piętrzą się we współczesnym świecie, świadkowie Chrystusa wychodzą naprzeciw temu co jest niedoskonałe, co stanowi rozdarcie i grzech. Nie porzucają swej misji głoszenia Ewangelii i służby ludziom. Kościół wychodzi naprzeciw bezdomnym i cierpiącym, wsłuchuje się w głos uciśnionych i ubogich, ponieważ Chrystus żyje w tych najmniejszych, którzy najbardziej oczekują wsparcia i pomocy duchowej²⁷.

24 L. J. Suenens, *Kim jest Ona?*, Warszawa 1988, s. 69; por. W. Życiński, *Jedność w wielości*, Kraków 1992, s. 187-193.

25 Por. Jan Paweł II, *Kościół nie boi się żyć w świecie*, Homilia podczas Mszy Świętej na hipodromie Elwick 27.11.1987 – Hobart, *L'Osservatore Romano* 2 (87) 1987, s. 27.

26 Por. tamże.

27 Por. tamże.

Kościół ma swój początek w Bogu: Ojcu, Synu i Duchu Świętym. Ma też w Trójcy Przenajświętszej swoje ostateczne przeznaczenie. Powołanie jego i posłannictwo wypełni się ostatecznie w Królestwie Bożym²⁸.

Na drodze do Królestwa Bożego pojawiają się chrześcijanie, którzy muszą się codziennie odnawiać i nieustannie nawracać. Kościół jest świadom tego, że musi czynić to, czego Chrystus od niego oczekuje²⁹. Kościół nie tworzy sam siebie, wie, że jest owocem stworzonym przez miłość Chrystusa, i jego jedyną troską jest strzec *zazdrośnie* woli Pana, rozumiejąc ją coraz lepiej z pomocą Ducha Świętego, aby w pełni urzeczywistnić jej zbawcze cele dla dobra całej ludzkości. Jak uczy Ojciec Święty, Chrystus potrzebuje w Kościele ludzi, którzy napełnieni miłością idą w życie jako jego członki³⁰.

Kościół istnieje dla Chrystusa, aby podtrzymywać Jego obecność i posłannictwo w świecie. Chrystus jest jego założycielem i głową. Im lepiej chrześcijanie poznają i pokochają Kościół, tym bliżsi stają się Chrystusowi. Kościół jest więc prawdziwie tajemnicą, rzeczywistością ludzką i boską, którą świadkowie Chrystusa powinni poznawać i kontemplować. Kościół, który żyje jako wspólnota, jest znakiem jedności między wszystkimi narodami, powołany jest do tego, by był prawdziwie powszechny, by był wspólnotą wiary w Chrystusa obejmującą ludzi wszystkich krajów i kultur na ziemi³¹.

Ojciec Święty Jan Paweł II często przypomina w swoich katechezach, że mieć wiarę, wierzyć w Chrystusa znaczy zaakceptować Go w Jego boskiej i ludzkiej naturze, przyjąć Jego orędzie, odwzajemnić Jego miłość i całkowicie przyłączyć się do Niego. Przyłączyć się do Chrystusa oznacza

28 Por. Jan Paweł II, *Wdzięczność Kościoła Rzymskiego*, Uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła 29.06.1985 – Rzym, L'Osservatore Romano 6-7 (66-67) 1985, s. 6.

29 Por. Jan Paweł II, *Apostolstwo i posługi świeckich*, Audiencja generalna 1.03.1994 – Rzym, L'Osservatore Romano 4 (162) 1994, s. 35-36.

30 Por. Jan Paweł II, *Poznawajcie i głoscie Ewangelię*, Spotkanie z młodzieżą diecezji rzymskiej 20.03.1997 – Rzym, L'Osservatore Romano 4-5 (192) 1997, s. 22-24.

31 Por. Jan Paweł II, *Znak jedności dla wszystkich narodów*, Msza Święta i ryt inicjacji katechumenów 25.11.1987 – Brisbane, L'Osservatore Romano 2 (87) 1987, s. 18.

4. Maryja moralnym wzorem...

mieć udział w Jego zwycięstwie, które On sam odniósł nad śmiercią i grzechem poprzez swoją własną śmierć i zmartwychwstanie³²

Dlatego chrześcijanie powinni nieustannie pamiętać o tym, że do wspólnoty Kościoła wchodzi się poprzez wodę chrztu św., który kładzie kres grzechowi i przynosi dar łaski oraz zjednoczenie z Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Centrum całego chrześcijańskiego życia jest Eucharystia, czyli uczestnictwo w Ofierze Krzyża, które prowadzi do Odkupienia świata. I właśnie do ofiary eucharystycznej zmierza cała działalność Kościoła, aby coraz bardziej stawić i chwalić Boga Ojca, Boga Syna i Boga Ducha Świętego³³.

Zgodnie z nauką Jana Pawła II chrześcijanin, świadom głębokiego znaczenia swej kościelnej przynależności, jest uczestnikiem życia społecznego, które ma za cel budowanie wspólnego dobra. Będzie on ukazywał i świadczył, że tylko Chrystus daje wierzącym moc potrzebną do budowania cywilizacji prawdy i miłości³⁴. Tak więc, każdy człowiek wierzący wezwany jest do ofiarowania własnego życia, wraz z Chrystusem, na odkupienie świata.

Ojciec Święty przypomina słowa św. Pawła z Listu do Kolosan, że wszyscy chrześcijanie, mają dopełniać *braki udreń Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół* (Kol 1, 24)³⁵

Wspólnota świadków Chrystusa pamięta nieustannie i żyje tą prawdą, że Jezus to obecność Boga dana człowiekowi, to miłosierdzie Boga wobec grzeszników. Dlatego też Kościół, Mistyczne Ciało Chrystusa i Nowy Lud Boży, przekazuje światu tę pełną czułości życzliwość Pana, wychodząc człowiekowi naprzeciw, wspierając go w każdej sytuacji, w każdym środowisku i w każdej okoliczności. Czyniąc to Kościół wnosi pewien wkład w tworzenie kultury prawdy i miłości, która potrafi pojednać człowieka z samym sobą i z własnym przeznaczeniem. Dlatego też świadkowie Chry-

32 Por. tamże.

33 Por. Jan Paweł II, *Apostolskie życie Kościoła skierowane jest ku pojednaniu*, Homilia podczas Mszy Świętej o Imieniu Maryi 9.05.1984 – Honiara, L'Osservatore Romano 6 (54) 1984, s. 20.

34 Por. Jan Paweł II, *Logika wspólnoty*, Audiencja generalna 1.02.1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 1-2 (49-50) 1984, s. 20.

35 Por. Jan Paweł II, *Maryja i Kościół*, Audiencja generalna 8. 01.1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 1-2 (49-50) 1984, s. 22.

stusa są zdolni do akceptacji i do dialogu z każdym napotkanym człowiekiem³⁶.

Uczestnicząc w misji Kościoła, wszyscy wierni uczestniczą w misji Chrystusa. Aby ich wkład był skuteczny, potrzeba by żyli wiarą, nadzieją i miłością, którymi wypełnia ich serca Duch Święty³⁷.

Jan Paweł II wskazuje w swoim nauczaniu na Maryję, która wiernie stojąc pod krzyżem Swego Umiłowanego Syna stała się Matką wszystkich ludzi, a przez to Matką Kościoła. Ona połączona z Jezusem, który oddał swe życie za zbawienie świata, stała się wzorem dla całej wspólnoty świadków Chrystusa. Od Niej uczniowie Chrystusa uczą się niezachwianej wiary oraz wytrwałości w próbach, czerpiąc siły i odwagę z bezwzględnego przywiązania do Jezusa Chrystusa³⁸.

Chrystus rodzi Kościół ze swego przebitego boku, aby poprzez swoje cierpienie i śmierć dać światu świadectwo swej obecności po zmartwychwstaniu. Z woli Boga Kościół staje się sakramentem, czyli znakiem Chrystusa na ziemi. Jako Ciało Chrystusa staje się miejscem spotkania Boga z ludzkością, Odkupiciela z odkupionymi³⁹.

Jak przypomina Ojciec Święty, zmartwychwstały Chrystus nieustannie działa we wspólnocie wiernych dla zbawienia całej ludzkości. Dalej wykonuje swą władzę przebaczenia grzechów, porusza sumienia, uzdrowia serca. Nadal pozostaje wśród wspólnoty jako Cierpiący Sługa Pana i ludzkości, zapraszając wszystkich do naśladowania Go w pokorze i miłości⁴⁰.

36 Por. Jan Paweł II, *Idźcie i nieście wszystkim narodom prawdę, piękno i pokój*, Audienca dla ruchu „Comunione e Liberazione” 21.09.1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 9 (57) 1984, s. 32.

37 Por. Jan Paweł II, *Każde posługiwanie wymaga wsparcia całej chrześcijańskiej wspólnoty*, Spotkanie z księżmi, zakonnikami i laikatem 13.09.1984 – Halifax, L'Osservatore Romano 9 (57) 1984, s. 22.

38 Por. Jan Paweł II, *Dziedzictwo pokoleń i wiara, która jest udziałem w wierze Maryi*, dz.cyt., s. 13.

39 Por. Jan Paweł II, *Bóg objawia swą miłość w Sercu Chrystusa*, Orędzie Jana Pawła II na stulecie poświęcenia ludzkości Najświętszemu Sercu Pana Jezusa 11.06.1999 – Warszawa, L'Osservatore Romano 9-10 (216) 1999, s. 15.

40 Por. Jan Paweł II, *Głosząc Ewangelię pokoju, nieście nowa nadzieję*, Spotkanie z biskupami Tajlandii 11.05.1984 – Bangkok, L'Osservatore Romano 6 (54) 1984, s. 25.

4. Maryja moralnym wzorem...

Każdy więc świadek Chrystusa winien podporządkować się zbawczej woli Ojca budując Kościół – Mistyczne Ciało Chrystusa, tak jak czynili to pierwsi chrześcijanie: apostołowie i ewangelisci, pasterze i nauczyciele. Dlatego Papież Jan Paweł II uczy *trzeba dążyć do tego, by chrześcijanie uznając w Jezusie jedynego Pana i Zbawcę, jedynego Założyciela Kościoła zdolni byli żyć w pełnej i widzialnej komunii wiary i miłości bliźniego, pragnąc dzielić ten sam żywy Chleb*⁴¹.

Jako uczniowie jednego Pana Jezusa Chrystusa chrześcijanie zobowiązani są do wspólnego dawania świadectwa Ewangelii we wszystkich dziedzinach życia. Chrystus posłał bowiem swoich Apostołów i cały Kościół, ażeby siedł i nauczał wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc je zachowywania wszystkiego, co im przekazał (por. Mt 28, 19-20). Spełniając ten nakaz świadkowie Chrystusa mają tylko jeden cel, którym jest szerzenie światła wiary i zaszczipianie w sercach nowego życia, życia łaski. Słowa, które Chrystus wypowiedział do swoich Apostołów dzisiaj, jak przypomina Jan Paweł II, kieruje w stronę każdego człowieka, aby idąc przez życie budował rzeczywistość wspólnego Kościoła. Bo być świadkiem Chrystusa znaczy dawać świadectwo prawdzie, Bogu i autentycznej wielkości człowieka oraz chcianemu przez Boga porządkowi we wszystkich dziedzinach ludzkiego życia. Czasy dzisiejsze w sposób szczególny czekają na autentycznych świadków Chrystusa. Mamy nimi być, jak Chrystus tego żąda (por. Dz 1, 8) nawet na krańcach świata i do końca świata.

41 Por. Jan Paweł II, *Wasza misja*, Msza Święta w Parku La Poya 13.06.1984 – Fryburg, L'Osservatore Romano 7 (55) 1984, s. 20.

APOSTOLSTWO JAKO WYRAZ ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA BLIŹNICH

Przez chrzest święty człowiek rodzi się do nowego życia, staje się nowym stworzeniem. Świadomość otrzymanej łaski chrztu świętego musi stale towarzyszyć chrześcijaninowi we wszystkich wymiarach na wszystkich drogach realizacji. Jednym z tych wymiarów, jak podkreśla Jan Paweł II, jest wymiar apostołski. Każdy chrześcijanin powołany jest do tego, by być apostołem, tworząc jedno z Chrystusem. Jego podstawowym zadaniem jest świadectwo życia zgodnego z Ewangelią, w którym religia nie pozostaje na marginesie, ani też nie jest szatą zakładaną przy znacznej okazji, ale stanowi prawdziwą syntezą życia⁴². Apostolstwo to chrześcijańska odpowiedź na dar wiary i miłości.

Człowiek zjednoczony z Jezusem pragnie odpowiadać swoim życiem na Jego wezwanie. A wezwanie, przed którym stoi chrześcijanin polega na tym, że ma on odkupiony instynkt społeczny wprowadzać we wszystkie wymiary ludzkiego życia tak, jak pierwsi chrześcijanie, którzy ukazywali autentyczną i braterską solidarność oraz wspólnotę, w której funkcjonowały trynitarnie korzenie ludzkiego współżycia⁴³.

Wezwanie Chrystusa realizuje się w apostołacie, gdy ludzie potrafią żyć w miłości i prawdzie, szanować czystość i prawo małżeńskie, troszczyć się o zachowanie prawa i pokoju, a przede wszystkim dostrzegać, że świat który nas otacza, świat, który człowiek buduje na drodze cywilizacji, jest dobry o ile prowadzi do Boga. Człowiek musi mocno uświadomić sobie tę prawdę, że jest odbiciem Boga, że Stwórca jest w nim bardziej obecny, niż on sam a Jego myśl twórcza jest podstawą istnienia, podstawą powołania i stanowi rdzeń każdej ludzkiej istoty⁴⁴.

Apostolstwo, podejmowane z motywów ewangelicznych w łączności z Kościołem lub inną wspólnotą chrześcijańską, ukazuje światu podsta-

42 Por. Jan Paweł II, *Udział świeckich w urzędzie prorockim Chrystusa*, Audiencja generalna 26.01.1994 – Rzym, L'Osservatore Romano 4 (162) 1994, s. 31-32.

43 Por. Jan Paweł II, *Powołanie świeckich do świętości*, Audiencja generalna 24.11.1994 – Rzym, L'Osservatore Romano 1 (159) 1994, s. 46-47.

44 Por. L. J. Suenens, *Kim jest Ona?*, dz. cyt., s. 20.

4. Maryja moralnym wzorem...

wowe wartości moralne takie, jak wartość ludzkiej solidarności i chrześcijańskiej miłości bliźniego, które kształtują obraz życia społecznego i stosunków międzyludzkich. Dlatego człowiek musi się poczuć powołany do świadczenia dobra w stosunku do bliźnich. W powołanie to *człowiek wkłada własne serce, daje siebie, swoje własne «ja» otwierając to «ja» dla drugiego*⁴⁵. Jak uczy Sobór Watykański II: *powołanie chrześcijańskie jest z istoty swojej powołaniem do apostołstwa*⁴⁶.

Praca podejmowana przez człowieka na drodze apostołatu, wykonywana z miłością i dla miłości, jest okazją dla wzrostu człowieka, któremu zapewnia pole należytej wolności, nie tylko materialnej, ale także politycznej, kulturalnej i religijnej. Praca pociąga za sobą służbę, gdyż znosząc trud, w zjednoczeniu z Chrystusem ukrzyżowanym, człowiek w pewien sposób współpracuje z Synem Bożym w odkupieniu ludzkości. Staje się prawdziwym uczniem Chrystusa, kiedy każdego dnia bierze krzyż codzienności, do której został powołany⁴⁷.

Apostołstwo to służba w wierze, to ona czyni ludzi również sługami człowieka, którego spotykają na swojej drodze, i w którym widzą brata, odkupionego przez Chrystusa. Wzorem takiej służby jest Maryja wierna „służebnica Pańska”, która okazując miłość i oddanie całkowicie poświęciła samą siebie osobie i dziełu Swego Syna, podkreśla w Encyklice *Redemptoris Mater* Jan Paweł II nawiązując do nauki *Vaticanum II*⁴⁸. Jak przypomina Papież, apostołstwo to niesienie poznania Boga wszystkim ludziom, przyczyniając się do rozwoju ich życia duchowego i materialnego, kształtując ich intelekt i prowadząc ich dusze ku Bogu, stając się przez to twórcami swojego wyzwolenia, będącego owocem miłości⁴⁹.

45 Jan Paweł II, *List apostolski o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia „Salvifici dolores”*, Kraków 1984, nr 28.

46 Sobór Watykański II, *Dekret o apostołstwie świeckich „Apostolicam actuositatem”*, nr 2.

47 Por. Jan Paweł II, *Oto przychodzę*, Audiencja generalna 15.02.1984 – Rzym, *L'Osservatore Romano* 1-2 (49-50) 1984, s. 21.

48 Por. Jan Paweł II, *Encyklika „Redemptoris Mater”*, Kraków 1987, nr 13; por. R. Winling, *Teologia współczesna*, Kraków 1990, s. 165.

49 Por. Jan Paweł II, *Światło i moc oczyszczająca Ewangelii*, Homilia podczas Mszy Świętej 14.05.1988 – Trynidad, *L'Osservatore Romano* 6 (103) 1988, s. 12.

Apostoł Paweł poucza: *jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe* (Ga 6, 2). Świat nieustannie potrzebuje chrześcijańskiego świadectwa, dlatego Jan Paweł II na spotkaniu z młodymi w Seulu podkreśla, że przyjmując posłannictwo Chrystusa, które jest chrześcijańskim powołaniem, wszyscy przez chrzest, bierzmowanie i Komunię św. noszą w sobie dziedzictwo Chrystusowej ofiary, Jego śmierci i zmartwychwstania. Młodzi w szczególny sposób powinni uczestniczyć w zbawczym posłannictwie Chrystusa, urzeczywistniając Jego pokój i sprawiedliwość w życiu i otaczającym świecie⁵⁰. Nie jest to łatwe dla młodego człowieka, który często musi stawać wbrew prądom obowiązujących mód lub opinii tego świata, ale tylko taki program prowadzi do życia prawdziwego i szczęśliwego.

Niewątpliwie każdy człowiek pragnie godnego życia, lepszego podziału dóbr, łatwiejszego dostępu do usług, które nie mogą pozostawać jedynie przywilejem dla nielicznych. Każdy pragnie szacunku dla obowiązków rodzinnych i wszystkiego tego, co umożliwia wieść życie prawdziwie ludzkie. Mając to na uwadze w swym przemówieniu o godności i poszanowaniu osoby ludzkiej Jan Paweł II nie mówi o bogactwie, ani o społeczeństwie konsumpcyjnym, ale o tym, by wszyscy mieli zapewniony poziom życia godny człowieka i dziecka Bożego⁵¹.

Chrystus wzywa ludzi do wiary, miłości i nadziei, i powierza im zadanie dawania świadectwa, głoszenia i wprowadzania w świat swojej Ewangelii. Każdy człowiek, gdy od Jezusa przyjmuje postawę i gotowość służenia staje się również na miarę swoich możliwości i zadań człowiekiem dla drugich, człowiekiem który służy⁵².

Dawanie świadectwa Zmartwychwstałemu jest zadaniem każdego chrześcijanina. Przypomina o tym ostatni Sobór w słowach: *każdy człowiek świecki winien być wobec świata świadkiem zmartwychwstania i życia*

50 Por. Jan Paweł II, *Miłość, która przemienia i buduje*, Msza Święta dla Młodzieży 7.10. 1989 – Seul, L'Osservatore Romano 12 (118) 1989, s. 8.

51 Por. Jan Paweł II, *Eucharystia sakrament miłości i służby*, Homilia na zakończenie Kongresu Eucharystycznego 9.03.1983 – Port-au-Prince, L'Osservatore Romano 4 (40) 1983, s. 28.

52 Por. Jan Paweł II, *Jesteśmy świadkami krzyża i zbawienia*, Homilia na zakończenie jubileuszu młodych 15.04. 1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 4 (52) 1984, s. 12.

4. Maryja moralnym wzorem...

*Pana Jezusa*⁵³. Chrystus ukrzyżowany i zmartwychwstały, przemawiający do człowieka uwikłanego w cały dramat swego osobowego istnienia, jest dla niego odpowiedzią⁵⁴.

Człowiek otrzymał swój ludzki wymiar od samego Boga, gdyż jest *stworzony na Jego obraz i podobieństwo* (por. Rdz 1, 27). Walcząc więc o Boga w swoim życiu osobistym, rodzinnym, społecznym i narodowym walczy on o swoje człowieczeństwo, o swoją godność, o swoje właściwe miejsce w świecie, o swoje powołanie⁵⁵.

Dar życia jaki otrzymuje człowiek, nie jest tylko dla niego samego. Darem tym należy się z wdzięcznością dzielić z innymi, by wszyscy mogli osiągnąć pełnię życia. Ojciec Święty często w swoich katechezach przypomina, aby żyć przede wszystkim dla drugich, tak jak żył Jezus, gdyż jako ochrzczeni i bierzmowani chrześcijanie wzwani są do uczestnictwa w Eucharystii, która jest źródłem i ośrodkiem całego chrześcijańskiego życia. A właśnie przez Eucharystię sam Jezus prowadzi każdego człowieka na drodze jego apostołatu⁵⁶.

Miłosierdzie i miłość Boga, okazane w osobie Jednorodzonego Syna, skłania każdego chrześcijanina do świadczenia, że człowiek zasługuje na szacunek i cześć oraz że musi być oceniany w całej swojej godności. Nigdy żaden człowiek nie może być używany jako narzędzie, gdyż znieważanie poszczególnego człowieka jest lekceważeniem i znieważeniem samego Stwórcy. Chrześcijanie na drodze swego apostołatu muszą nieustannie pamiętać, że są zobowiązani iść naprzód dążąc do sprawiedliwych stosunków międzyludzkich. Troszcząc się o dobro wspólne i zauważając najbiedniejszych i najbardziej potrzebujących, trzeba nieustannie przypominać, jak mówi Ojciec Święty, o tajemnicy Bożej miłości jaką każdy został obdarowany⁵⁷.

53 Sobór Watykański II, *Konstytucja Dogmatyczna o Kościele „Lumen Gentium”*, nr 38.

54 Por. Jan Paweł II, *Powtarzam to, co wyraziłem w czasie zeszlorzocznej pielgrzymki do Ojczyzny*, Audiencja dla Polaków 21.04.1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 4 (52) 1984, s. 24.

55 Por. Jan Paweł II, *My chcemy Boga*, Audiencja dla pielgrzymów z Polski 25.04.1984 – Rzym, L'Osservatore Romano 4 (52) 1984, s. 25.

56 Sobór Watykański II, *Konstytucja Dogmatyczna o Kościele „Lumen Gentium”*, nr 11.

57 Por. Jan Paweł II, *Zawierzam cały świat Bożemu Miłosierdziu*, Homilia podczas Mszy Świętej z okazji konsekracji świątyni Bożego Miłosierdzia 17.08.2002 – Kraków, L'Osservatore Romano 9 (246) 2002, s. 18.

Codzienne świadectwo chrześcijańskiego życia jest istotnym etapem w głoszeniu Dobrej Nowiny. Stąd też człowiekowi potrzeba ciągłego pogłębiania więzi z Jezusem, aby wiernie podejmować trud apostołatu na wzór Maryi. Dokonywać się to ma w duszpasterstwie poprzez pracę formacyjną, gdzie ludzie ubogacają się nawzajem modlitwą i siłą braterskiej więzi⁵⁸.

Nie można naśladować Maryi w apostołacie, gdy nie stanie się wiernie przy Jej Synu. Ona wskazuje drogę, która do Niego prowadzi. Jest nią życie sakramentalne przeżywane w radości jednoczenia się z Chrystusem w Jego ofierze i Jego uczcie – Mszy Świętej. Przylgnięcie do Chrystusa wymaga ciągłego nawracania się i stawania w prawdzie przed Bogiem i samym sobą, dlatego Jan Paweł II w swych katechezach proponuje *ideał świętości nie jako ciężar, lecz jako światło, które przyciąga i podnosi serca*⁵⁹. Stanie się to możliwym, gdy człowiek nieustannie będzie pamiętał o ciągłym nawracaniu się i wiecznej komunii z Chrystusem. Wtedy będzie umiał kierować swe życie ku wspólnym wartościom i będzie czuł się odpowiedzialny za tych, którzy żyją w niedostatku czy poniżeniu. Przemiana człowieka, jego nawrócenie i osiągnięcie pełnej komunii z Chrystusem jest ideałem chrześcijanina. Jan Paweł II pragnie, by każdy człowiek dążył do osiągnięcia takiego ideału, gdyż stanowi on osiągnięcie prawdziwej wolności⁶⁰.

Kiedy w 15 rocznicę zakończenia II Soboru Watykańskiego tysiące młodych z Akcji Katolickiej przybyło na plac św. Piotra niosąc zapalone pochodnie, Ojciec Święty powiedział im, że młodym potrzeba światła, które rozprasza ciemności. Młodzi chcą nieść to światło, aby oświecać własne drogi życia i drogi życia innych⁶¹. Tym prawdziwym światłem jest Chrystus narodzony z dziewicy Maryi, który ukazuje człowiekowi Boga, a także ukazuje człowieka drugiemu człowiekowi. Aby nie zagasić tego światła młodzi winni podejmować trud czuwania, nieustannie podtrzymując płomień

58 Por. Jan Paweł II, *Maryja waszą Matką i wzorem życia*, Spotkanie z młodzieżą na lotnisku wojskowym 3. 05. 2000 – Madryt, L'Osservatore Romano 6 (254) 2003, s. 8-9.

59 Jan Paweł II, *Przybyłem Umocnić waszą nadzieję*, Homilia podczas Mszy Świętej 5.05. 1980 – Brazzaville, L'Osservatore Romano 5 (5) 1980, s. 18.

60 Por. J. Czajowski, *Człowiek w nauce Jana Pawła II*, Rzym 1983, s. 36.

61 Por. Jan Paweł II, *Wy, którzy odkryliście prawdę, czuwajcie*, Do młodych 21.06.1980 – Rzym, L'Osservatore Romano 6 (6) 1980, s. 13.

4. Maryja moralnym wzorem...

w rozpalonych sercach, winni czuwać jednocześnie za drugich i dla drugich, aby Chrystus idący przez życie człowieka nie przechodził na darmo.

Jan Paweł II mocno podkreśla wezwanie Chrystusa do służby braciom, zachęca wszystkich, by hojnie ofiarowywali czas, talenty, serca i wiarę biorąc udział w pracy katechetycznej wśród dzieci, młodzieży i dorosłych, włączając się w rozliczne służby pomocy najbardziej potrzebującym, osamotnionym, cierpiącym, działając wszędzie tam, gdzie w grę wchodzi promocja i obrona osoby ludzkiej⁶².

Chrystus was potrzebuje, bardzo często powtarzał w czasie swoich spotkań Jan Paweł II. Wezwanie Chrystusa do otwarcia się na drugiego człowieka posiada zasięg konkretny i zawsze uniwersalny. Dotyczy każdego, bo odnosi się do wszystkich. Miarą otwarcia się na drugiego człowieka jest nie tylko jego bliskość, ale właśnie jego potrzeby: *byłem głodny, nagi, spragniony, w więzieniu, chory* ... Człowiek żyjący w komunii z Chrystusem zawsze odpowiada na to wezwanie, szukając człowieka potrzebującego wsparcia i konkretnej pomocy. Tylko w taki sposób tworzy się wymiar prawdziwej ludzkiej solidarności, w której każdy jest odpowiedzialny za człowieka żyjącego obok⁶³.

Przykładem całkowitego oddania się drugiemu człowiekowi jest Maryja, która wkroczywszy głęboko w dzieje zbawienia przywołuje wiernych do Swego Syna i w ten sposób staje u podstaw apostołskiego świadectwa, ukazując drogę do jego realizacji, podkreśla w Maryjnej encyklice *Ojciec Święty*⁶⁴.

Dlatego każdy chrześcijanin, który czuje się odpowiedzialny za losy drugiego człowieka, musi stać się narzędziem zbawczej łaski Chrystusa działającej w życiu człowieka, aby móc wypełnić określone obowiązki wobec Boga⁶⁵.

62 Por. tamże.

63 Por. Jan Paweł II, *Wy jesteście moja nadzieją*, Fragmenty przemówień Jana Pawła II do młodzieży, Warszawa 1987, s. 131-132.

64 Por. Jan Paweł II, *Encyklika „Redemptoris Mater”*, nr 28.

65 Por. Jan Paweł II, *Proszę was, abyście stanęli po stronie Boga*, Homilia podczas Mszy Świętej na hipodromie „Victorian Racing Club” 28.11.1987 – Melbourne, *L'Osservatore Romano* 2 (87) 1987, s. 28.

Wszystkie grupy chrześcijańskie muszą ukazywać Chrystusa światu poprzez swoją pracę, poprzez swoje oddanie i wierność zasadom. Współczesny świat dostarcza wiele okazji do chrześcijańskiego działania. Ojciec Święty prosi, by nie bać się trudu apostołatu, by nie dać się zwieść ludziom, którzy roszczą sobie prawo do proponowania małżeństwom i rodzinom namiastek łatwego szczęścia⁶⁶. Prawdą jest, że współczesnemu człowiekowi przyszło żyć w trudnych czasach. Każdy człowiek posiada jednak pewien rodzaj wrażliwości, pozwalający odczytać świat, który będzie potrzebował każdych rąk i ludzkiej wspaniałomyślności. W tym kontekście, Ojciec Święty podkreśla mocno, że sprawą priorytetową jest osobiste zjednoczenie każdego człowieka z Jezusem⁶⁷. Tylko Chrystus jest jedynym Przewodnikiem, który daje siłę i moc usunięcia wszelkich przeszkód w postępowaniu drogą powołania do apostołstwa. I w tym zjednoczeniu ze Zbawicielem, doskonałym naśladowaniu Go w codziennym życiu, wzorem dla każdego może być Maryja.

ZAKOŃCZENIE

Po dokonaniu analizy nauczania Jana Pawła II wyłonił się wniosek, że Maryja, która odgrywa wielką rolę w historii zbawienia, dzięki swemu zawierzeniu i bezwzględnemu posłuszeństwu Bogu, może stać się inspiracją dla współczesnego człowieka w tworzeniu nowego, lepszego świata. Taką inspiracją stała się dla Papieża Jana Pawła II, który w swoich przemówieniach ukazuje drogę, na którą powinna wkroczyć ludzkość. A jest to droga zawierzenia, droga oddania się światu Tej, której sam Bóg zawierzył swego Jednorodzonego Syna, gdy złożył Go w Jej łono i w Jej macierzyńskie dłonie.

Doświadczenie codziennego życia potwierdza przekonanie, że w narodach, w których osłabł kult Matki Najświętszej, bardzo słaba staje się

66 Por. Jan Paweł II, *A wy za kogo mnie uważacie*, Msza Święta dla mieszkańców stolicy 1.06.1987 – Montevideo, L'Osservatore Romano 4 (89) 1987, s. 15.

67 Por. Jan Paweł II, *Odwagi – Ja jestem, nie bójcie się*, Spotkanie z Episkopatem Chile 2.06.1987 – Santiago, L'Osservatore Romano 4 (89) 1987, s. 17.

4. Maryja moralnym wzorem...

wiara w Chrystusa. Upatrując w Maryi pierwszą chrześcijankę, której została zaproponowana ewangelia radości mesjańskiej, dzisiejszy człowiek wezwany jest, by razem z Nią iść ku wyzwoleniu z grzechu, wszelkiego rodzaju lęków i egoizmu.

Najświętsza Maryja Panna otworzyła się na zbawczy plan Boga, odrzucając zarazem to wszystko, co przeszkadza w przyjęciu Mesjasza i wejściu do Królestwa Bożego, dzięki czemu zachowała całkowicie swoją wolność w stosunku do takich jakości sprzeciwiających się Bogu jak: pycha, przemoc i bogactwo. Maryja stanowi dla dzisiejszego człowieka nie tylko zwierciadło, w którym rozpoznaje on swoją tożsamość, lecz także utwierdza w przeświadczeniu, że jedynie ludzie prostolinijni, bez dwulicowości i fałszu, mogą przewyciężyć przeciwności losu, iść z nadzieją w przyszłość i doświadczać autentycznej radości duchowej. Pośród dzisiejszego życiowego pluralizmu, który może czasami przytłacza, zawsze może przyświecać postawa Maryi. Ma ona wymiar ponadczasowy. Dlatego zawsze możemy od Niej uczyć się, co robić by być blisko Boga i mieć w życiu właściwą postawę moralną.

Jan Kalniuk MS

MARY AS MORAL MODEL OF THE WITNESS TO CHRIST IN THE FRAMEWORK OF THE TEACHING OF JOHN PAUL II

SUMMARY

Mary is present in the Christ & Church's mystery by the apostolic testimony of her life. She contributes to the fact that all the Christians were called God's children (comp.1J3,1). Perceiving Mary to be the first Christian who was proposed the Gospel of messianic joy, the man of today is called to go with her to freedom from sin, all kinds of fear & egoism. After analyzing our treatise on the teaching of John Paul II about the testimony of Mary's life we came to the conclusion that, Mary, who plays an impor-

tant part in the history of salvation, through her trust & utter obedience to God can be the inspiration for a contemporary man in creating a new, better world. Amid the present-day pluralism, which may sometimes overpower us, Mary's attitude can be our guiding principle. It has the timeless dimension. Therefore we can always learn from her what to do to be close to God & to adopt the proper moral attitude to our life.

Ks. Jan Kalniuk MS (ur. w 1956 r. w Trzciance k. Piły). Dr teologii, święcenia kapłańskie przyjął w 1983 r. Kapłan Zgromadzenia Misjonarzy Matki Bożej z La Salette. Studia specjalistyczne odbył w latach 1988 – 1993 r. na Papieskim Uniwersytecie Lateraneńskim (Academia Alfonsiana) w Rzymie. Od 1993 wykładowca teologii moralnej na Wydziale Teologicznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie i w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów OFM w Krakowie. Adiunkt w Katedrze Teologii Moralnej Ogólnej. Autor rozprawy *La fomazione alla vita religiosa nel Magistero conciliare e postconciliare della Chiesa* oraz licznych artykułów naukowych i popularnonaukowych, podejmujących zagadnienia moralne.